

Bu c Qu c h i Vi t Nam?

Tác Giả: Nguy n Trung Thành
Thứ Năm, 24 Tháng 2 Năm 2011 07:37

Có m t đi u r t ph n đ ng là dân thì không đ c b u lãnh đ o c a đ ng mà Đ ng l i đ ng ra ch đ nh và lãnh đ o c quan dân c .

- H y c n th n...
- Hi m nguy, đ u t và nhà tù đang rình r p nh ng ai t ng c

23/02/11 2:41 AM

Bu c Qu c h i Vi t Nam: C n th n, hi m nguy, đ u t và nhà tù đang rình r p nh ng ai t ng c

Có m t đi u r t ph n đ ng là dân thì không đ c b u lãnh đ o c a đ ng mà Đ ng l i đ ng ra ch đ nh và lãnh đ o c quan dân c .

Nh v y chính đ ng đã “c p” m t quy n đ c làm ch đ t n c c a nhân dân.

Làm nh v y chính đ ng cũng bôi nh chính mình vì s c m quy n không chính đáng.

M t trong nh ng hành đ ng th hi n quy n yêu n c m nh m nh t là t đ ng ra ng c vào làm đ i bi u qu c h i đ thay m t c tri quy t đ nh nh ng v n đ quan tr ng c a đ t n c. Ti c thay, nh ng ng i t ng c qu c h i t i Vi t Nam luôn b hi m nguy rình r p.

Lu t bu c Đ i bi u qu c h i c a n c CHXHCNVN quy đ nh: “Công dân vi t nam đ 21 tu i tr lên đ u có quy n ng c đ i bi u qu c h i”. Nh ng li u quy n đó đ c b o h và th c thi trong th c t hay không ? Nh ng ng i t ng c có g p ph i nh ng khó khăn nào không ?.

Theo nh ng gì tôi bi t thì nh ng ng i t ng c mà Nhà n c không cho phép ho c c c u

Bộ u c Quốc h i Vi t Nam?

Tác Giả: Nguy n Trung Thành

Thứ Năm, 24 Tháng 2 Năm 2011 07:37

đ u g p ph i nh ng khó khăn trong vi c th c hi n quy n c a mình. T h i h n, nhi u ng i trong s h b b t. Có th k ra đây nh ng nh n v t n i b t nh lu t s : Lê Công Đ nh, Lu t s , Nguy n Văn Đài, Lu t s Cù Huy Hà Vũ, Lu t s Lê Quốc Quân, Doanh nh n Tr n Hu nh Duy Th c... là nh ng ng i đã t ng t đ ng ra ng c và đã h đã b vào tù.

M t s ng i khác thì g p khó khăn trong công vi c, kinh doanh nh : Th y giáo – ng i đ ng th i – Đ Vi t Khoa, Doanh nh n Đ ng Lê Nguyên Vũ, Ông Lê Kiên Thành, Ông Đ ng Hùng Võ....

Lu t s là nh ng ng i hi u bi t lu t pháp. H mong mu n th c hi n lu t và đ a ki n th c lu t pháp c a mình ra xây đ ng đ t n c. Nh ng do hi u lu t, mu n làm theo lu t thì s “đ ng hàng” v i ý chí r t ch quan c a đ ng. H t ng c là đ th c hi n “quy n và nghĩa v ” c a mình trong vi c xây đ ng đ t n c nh ng đ ng bi t r ng khi hi u rõ b n ch t c a đ ng thì h càng không ch u đ ng đ c và se đ u tranh cho nh n dân. Đ ng CS bi t mình làm sai lu t nên s có ng i phát hi n, ch m t nêu tên nên v i vàng b t s m và “c c u” đ a nh ng ng i đ sai b o vào làm.

“Đ ng c - dân b u” hay đ ng c ng dân b u?

Th c t r ng Hi n pháp Vi t Nam quy đ nh Nhà n c là “c a dân, do dân và vì dân” và “đ m b o quy n ng c và t ng c c a công dân” nh ng Đ ng c ng s n cho mình đ c quy n l a ch n “nh ng đ i bi u x ng đáng” đ vào Quốc h i. Trong nhi u năm r òng, đ ng tuyên truy n thô thi n r ng: “Đ ng c – dân b u”. Đi u đó có nghĩa là vi c dân “b u” ch là h p th c hóa m t quy t đ nh “c ” c a đ ng. Nh ng ng viên không ph i là đ ng viên và có t t ng khác v i quan đi m c a đ ng nên thì đ ng gây khó khăn ho c tóm h cho vào “kho”.

Nh ng ng i đ n gi n ch mu n đóng góp ý ki n xây đ ng đ t n c nh ng đ ng không thích thì l n l t b đ ng dùng các l n hi p th ng đ lo i b . Hi p th ng là m t “gian t ” đ c đ ng dùng đ lo i b b t c thành ph n nào đ ng không thích. Nhân dân hoàn toàn không đ c

tham gia vào quá trình đó mà chỉ có tay chân của đảng là Ủy ban mặt trận tổ quốc bàn luận và đưa ra các tiêu chí như m lo i b , hoặc đưa thêm mặt số để tính mà đảng thích.

Chính vì vậy, hầu hết các đại biểu quốc hội khi được trúng cử thì đều là những ông “nghề gặt” và làm theo sự chỉ đạo của đảng. Mặc dù họ là đại diện của dân nhưng những đại biểu được bầu lên làm việc cho đảng và không đại diện cho dân trong khi “ý đảng và lòng dân” ngày một cách xa nhau, thậm chí mâu thuẫn sâu sắc với nhau. Khi bầu vào quy định của đảng là chỉ bầu vào cho mặt nhóm thiêu số đang cầm quyền. Như vậy bản chất của “ngành đại diện cho nhân dân” đã bị đánh cắp.

Ngành đại diện “bên phe u l i”

Qua đó ta thấy số được tài của đảng cộng sản là rất rõ ràng. Ngay cả đảng viên cũng không được tự nguyện của người chỉ bị đảng nắm quyền đó sinh hoạt không cho phép. (Trên nguyên tắc hợp của nguyên tắc trên đảng Đảng Hùng Võ). Rõ ràng mặt đảng viên thì cũng là công dân. Tuy cách công dân phải là nhân và được pháp luật bảo hộ. Nghĩa là họ có toàn quyền tự do ra ngoài của với tự cách là mặt công dân. Tuy thế thay đảng không chấp nhận tự do cho đảng viên của mình và cũng không dám thử thách đấu tranh của với nhau mặt cách công khai và bình đẳng. Mặt khác Đảng lại dùng quyền lực của mình để tìm mọi cách loại trừ các tiếng nói khác với mình. Đó thực sự là trò chơi của những người hèn, không đủ năng lực để đưa thành phần của mình ra tranh cử công khai với những thành viên khác.

Là đại biểu quốc hội thì phải là đại biểu của dân, do dân bầu và trở thành thành viên trong cơ quan quyền lực cao nhất. Thế nhưng Đảng cộng sản đã tạo nên “cơ quan quyền lực cao nhất” và sắp đặt các đại diện cho cơ quan quyền lực này. Như vậy là đảng đã “nghe x” trên cơ quan quyền lực cao nhất và bắt buộc cơ quan này đi theo các quyết định của mình. Điều này là lòng và phi lý vô cùng nhưng nó vẫn tồn tại.

Nhìn lại cuộc bầu cử quốc hội lần đầu khi quốc gia được tổ chức do là vào ngày 6/1/1946 gồm có 403

Bu c Qu c h i Vi t Nam?

Tác Giả: Nguy n Trung Thành

Thứ Năm, 24 Tháng 2 Năm 2011 07:37

thành viên trong đó 57% các thành viên đ n t nhi u đ ng phái khác nhau. Ngoài ra có đ n 43% đ i bi u không đ ng phái. N u tính v i qu c h i hôm nay thì t t h u quá xa vì s đ i bi u nhi u h n, đ ng viên nhi u h n và ch có m t đ ng duy nh t là Đ ng C ng s n.

Q a th t Vi t Nam qu c h i cũng ch là tay sai c a đ ng. Trong nhi u tr ng h p thì h coi ý ki n c a các đ i bi u qu c h i ch là “chó s a” và đoàn ng i tham nhữg “v n c đi”, Đ i bi u Nguy n Minh Thuy t đã t ng đ l p y ban đ i u tra v tham nhữg t i Vinashin nh ng con tàu Vinashin v n ti p t c đ i c ông Th t ng c m lái đi trong khi ông Đ i bi u c a dân Nguy n Minh Thuy t ch c ch n không th trúng c ti p n a.

Có m t đ i u r t ph n đ ng là dân thì không đ c b u lãnh đ o c a đ ng mà Đ ng l i đ ng ra ch đ nh và lãnh đ o c quan dân c . Nh v y chính đ ng đã “c p” m t quy n đ c làm ch đ t n c c a nhân dân. Làm nh v y chính đ ng cũng bồi nh chính mình vì s c m quy n không chính đáng . Đi u này chính H Chí Minh cũng không th hình dung và ch p nh đ c vì chính Ông đã gi i tán đ ng c ng s n và đ i tên thành Đ ng Lao Đ ng. Đ ng th i vào lúc đó v n có 2 đ ng phái chính tr khác là Dân ch và Xã h i cùng t n t i cho đ n t n sau khi ông ch t lâu dài.

Nhi u ng i b n tôi mu n t ng c đ làm “m t đ i u gì đó” cho dân t c đ c t do, h nh phúc và bình an h n nh ng h đ n đ n cũng m t nhu khí vì hôm nay nh ng hi m nguy luôn luôn rìp nh ng nhà yêu n c th ng nòi.